

[Ragnhild Andersen.]

I de nævnte grundbeløb er der ligesom i ministerens forslag indregnet rentetillæg, bekædnings- og brændselstillæg; men i modsætning til ministerens forslag foreslår vi ventetillægget og rådighedsbeløbet biholdt i 5 års perioden.

Om omkostningerne ved folkepensionens gennemførelse hedder det i kommunisternes forslag, at de ikke må belaste kommunerne, hvis udgift pr. rentemodtager ikke må forhøjes som følge af folkepensionen.

Endelig foreslås det, at loven tages op til revision efter 3 års forløb, netop med sigte på en videre udbygning af folkepensionen til en hele befolkningen omfattende ordning. Det er vor opfattelse, at kommunisternes forslag svarer til, hvad rentemodtagerne gang på gang har udtalt sig for, og hvad størsteparten af befolkningen utvivlsomt mener skal til for at betrygge alderdommen for vore ældre. Kommunisterne anser det ikke for nødvendigt til gennemførelse af folkepensionen at pålægge hele befolkningen en ny tyngende skattebyrde. Der er penge til folkepensionen også uden en sådan ny og tungtvejende skat.

Hvert år er der overskud på statsbudgettet, i år er det på 260 mill. kr. Hvorfor ikke bruge disse penge til at gennemføre folkepensionsforslaget?

Hvorfor ikke bruge dem til gavn for dem, der har slidt og slæbt hele deres liv, og som nu ikke kan mere? Det er, hvad kommunisterne foreslår. Dertil kommer, at vi, ligesom også det radikale venstre gav udtryk for for et øjeblik siden, mener, at det mere end nogensinde før er på sin plads at gå til betydelige besparelser på militæret. Både i afspændingens interesse og for, at det danske folk kan få del i de værdier, det skaber, må militærudgifterne ned. Som kommunisterne har foreslået, kan der frigøres 500 mill. kr., som nu bruges til ganske uproduktive formål. En tjenestetidsnedsættelse til 12 måneder vil spare mange millioner kroner. Da tjenestetiden blev forlænget til 18 måneder, regnede man med en udgiftsforøgelse på ca. 250 mill. kr. Nedsikring af militæret og nedsat tjenestetid foreslås også af kommunisterne.

Endelig er det på tide, at de private arbejdsgivere, som tjener større og større overskud på arbejdernes slid uden på nogen

måde at sikre dem i tilfælde af arbejdsløshed, sygdom og alderdom, pålægges pligter i så henseende. De kan, og det gør de, yde bidrag til deres funktionærers alderdomspension, men de yder stadigvæk ikke til deres arbejdes, hvad hverken arbejderklassen eller andre kan affinde sig med skal fortsætte. Det er min opfattelse, at det også i arbejdsgiverkredse vil være muligt at finde forståelse for denne tanke, idet de da også må kunne se, hvor utilfredsstillende den bestående aldersrenteordning for deres gamle arbejdere er. Kommunisterne går altså ind for, at vi pålægger arbejdsgiverne at yde til statskassen et folkepensionsbidrag svarende til en procentdel af arbejdslønnen. Et bidrag på 1 pct. vil indbringe 120 mill. kr. om året, 3½ pct. vil give 420 mill. kr. årligt.

Jo, vist er der råd til folkepensionen, når bare viljen er tilstede. Det er den, det skorter på. Man hører det også i nogen grad på talen her i dag fra konservativ side.

Der er i forbindelse med forslaget om folkepension foreslået visse forbedringer i loven om offentlig forsorg for at sikre enkerne en vis adgang til pension. Mit parti er glad for, at enkerens problem er medtaget i de to partiers forslag. Det er dog et spørgsmål, om forslaget er rummeligt nok. I forhold til den gældende lov er det, der foreslås, så afgjort et fremskridt for enkerne, men mit parti mener, det er et spørgsmål, om der ikke, når talen er om enkepension, er mulighed for at nå frem til en mere betryggende ordning end den særhjælp, der er foreslået i lovforslaget. Som sagt ser vi med megen velvilje på forslaget, men mener dog, at man bør rette ved det forhold, at også dette forslag først skal træde i kraft den 1. april 1957.

Hvad folkepensionen angår, var der vel næppe mange, der havde ventet, at alle ville se med velvilje derpå. Talen om, at der ikke er råd, har jo været ført i landets aviser, og også medlemmer af det høje ting har udenfor tinget udtalt sig om de betænkkeligheder, de havde. Det kom også til udtryk her i dag, vel stærkest i den tale, der blev holdt af det konservative folkepartis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, som advarede mod folkepensionen med den begrundelse, at vi ikke havde råd til at gennemføre den. Kommunisterne må afvise